

رێگا یه و پێگهی خه یان به هه ز بکه ن، و له شانس یار نه بوو روداو کان
په چه وانه که وتنه و، که ئه سته له دهر وهی شه رعیه تی حیزبیه و
یه که تی به و ده بن و به یار کاریه که رکانی ده ن، ئه م به با جگ
له وهی ئا بووری و رکه خسته و سه په نسهری ینک واته ئه رانیان له پشته ،
هاوکات ده زگا هه وه که گریه کان و هه زی مه عه وهی به نه ما به شیان له پشته
که له مانگی رابردوو له که چی ته به بانی زه رترین ج به ما وهی کورد له
مه ژووی باشوری کوردستاندا به شه داری به خا که سپاردنه که یان کرد.

ته به بانی که کان له به ره ی ئه نه جومه نی ناو نه دی و ئه نه جومه نی
سه رکردایه تی و فشاریان دروست کردوو که مه یه نی به هه زیان په که و
ناو به به سته نی که نگر له سه ره تای سه ی داها توو، به تابه تیش له
ئه سته دا که سه ره ت که دوا کاره زما ی ناو ینک نه خه شه، هاوکات په سه ره ی
که ته کاریشه، به یه جاده یان به چه که راوه که ده ته یه کی نه ره می سه ی ره نگ
له ناو ینک ئه نه جام به نه به بوونی تارما یی که سه ره ت، که به دوو مه
دامه زه نه ره وهی ینک ده ته ژماردن له دوا ی 31 ی ئا به، له ره دا ده په رسین
ئا یا که نگره ی ینک یش وه که که نگره ی پاره ی به چونه په شه وه هه ردوو
به نه ما به ی ته به بانی و ئه به راهیم ئه حمه د و به ده سته وه گره نی
جومه که کانی ده سه ته ته حیزبه که تابه ده ته، ئه تر نه و ره ژه ده ته
په شه وه، سه ته فه که کان له ناو هه ی ئه نه جومه نی سه رکردایه تی و مه که ته به
سیاسی به گره نه؟ له که نگره ی چواره ی ینک چه نه نازناوی ته به بانی له
ریزه یه که مه ده ره چه که نه وه ده بن به ئه نه جومه نی سه رکردایه تی و
چه نه دیان له سه ره کورسه مه که ته به سیاسی و که سه یه که مه حیزب داهه نیشه،
ئا یا که نگره که ده که نه که ده ته به سه ره عه لی عه بدوه که کان ناو ینک و
چه نه عه لی عه بدوه و مه لا قادر ده نه ره نه وه به ما به وه له سیاسه ت
خانه نشینه یان ده که نه؟ چه نه مانگه که ماوه و چاوه به وانی دوو مه پاره ی
به نه ما به بن له کوردستان، ئه که ره له جیهان که مه پانیا به نه ما به یه که کان
باوه، ئه وه له کوردستان له به ره ئه وه ی سیاسه ت باشترین ئا مه رازی
په یدا کردنه یار به لای ئه لیگاره شه یه که کان، ئه وه په که هه نانی حیزبه
به نه ما به په سه یه که زه ره ریبه.